

[Aagaard]

Derfor vil jeg gerne på Det Konservative Folkepartis vegne udtrykke stor tilfredshed med de to forslag, som vi her har til behandling.

Vi er først og fremmest meget tilfredse med, at regeringen nu med finanslovforliget omsætter de mange planer og de mange løfter om skattelettelse i konkret handling med dette lovforslag.

Vi tillægger det nemlig overordentlig stor betydning, at danske selskaber og danske virksomheder tjener penge. Der skal være råd til at foretage fremtidsnødvendige investeringer. Der skal være råd til at satse på ansættelse af nye medarbejdere. Og sidst, men ikke mindst, skal der være råd til at konsolidere sig med henblik på, at danske virksomheder kan være bedst muligt rustet til de konkurrencemæssige udfordringer, som det udvidede hjemmemarked i EF vil møde os med i 1990'erne.

Når dette er sagt, vil jeg gerne stærkt understrege, at vi i Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at de synspunkter, jeg her har givet udtryk for, også gælder de virksomheder, som ikke drives under selskabsform, og som derfor ikke er omfattet af dette forslag.

Det er efter vores opfattelse helt nødvendigt, at der snarest gennemføres tilsvarende ændringer for disse virksomheder, således at alle danske virksomheders kræfter kan samles i den fælles opgave, det er at øge dansk produktion og afsætning. Men vi erkender blankt her, at dette spørgsmål hører hjemme hos og må løses af de seks partier bag skattereformen.

Vi kan kun dybt beklage, at Socialdemokratiet som deltagere i skattereformaftalen og med – og det vil jeg gerne understrege – konstruktive tanker på erhvervsområdet i planen »Gang i 90'erne« forlod forhandlingsbordet i oktober. Årsagerne og motiverne er ved tidligere forhandlinger her i Tinget debatteret tilstrækkeligt, hvorfor jeg helt her i dag vil undlade at gå ind i en ny debat om dette emne.

Jeg vil til gengæld ikke undlade at udtrykke tilfredshed med den ansvarlighed, regeringen og de tre borgerlige partier uden for regeringen har udvist ved siden forhandlingssammenbruddet – og oven i købet med et valg indimellem som et forstyrrende element – at nå frem til et endog særdeles stærkt forlig om forslaget til finanslov for 1990.

Må jeg videre om forslaget sige, at vi også ser det som et stærkt signal til nordiske og øvrige

udenlandske selskaber, som har planer om en virksomhedsetablering i EF-området. Med nedsættelsen fra 50 til 40 pct. bringer vi os nemlig i overensstemmelse med skatteniveauet i de lande, som vi i 1990'erne skal konkurrere med.

Jeg tror, det er et signal, som vil blive opfanget ikke mindst med baggrund i, at Danmark er kendt for at have en særdeles dygtig og veluddannet arbejdsstyrke med et ry for sjældne konflikter på arbejdsmarkedet, som igen betyder stabilitet i virksomhederne og en efterfølgende høj leveringssikkerhed, for slet ikke at nævne alle de øvrige kvaliteter, vort samfund besidder.

Vi kan i øvrigt tilslutte os forslaget om ophævelse af henlæggelserne til investeringsfonde for selskaber m.v. og føler det naturligt, at forsikringsselskabers og realkreditinstitutters fradrag for henlæggelser til henholdsvis sikkerhedsfonde og reservefonde bliver afskaffet og dermed bragt på linje med beskatningen af andre finansielle virksomheder.

Forslaget om at indføre en lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor har vi haft visse betænkeligheder over for, men da forslaget trods alt medfører en nettoskattelettelse også for disse virksomheder, kan vi tilslutte os det.

Jeg skal sammenfattende meddele, at vi kan give vor fulde støtte til gennemførelsen af disse to forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Vi har noteret os, at Socialdemokratiet anser lovforslag nr. L 88 for et brud på skatteforliget. Vi synes sådan set, det er ejendommeligt, fordi Socialdemokratiet jo ikke stemte for forhøjelsen i sin tid i modsætning til både SF og VS, men det er altså partiets opfattelse, og vi er selvfølgelig ikke utilfredse med – det må være konklusionen – at Socialdemokratiet nu anser skatteforliget for et brud og dermed også deres egen forpligtelse over for forliget som ophævet.

Når det drejer sig om substansen i Socialdemokratiets kritik, er vi selvfølgelig helt enige: en sænkning af skatteprocenten uden sænkning af andre skatteprocenter åbner for en ladeport af skattefiduser. Det er karakteristisk, at det netop var denne fidusbrug af selskaber, som hr. Glistrup byggede sit skattecirкус på i sin tid, og som blev lukket ved forhøjelsen af selskabskatteprocenten og den efterfølgende skattere-